

256.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zmiany rozporządzenia w sprawie poboru koni z dnia 26 lipca 1919 r. (Monitor Polski № 182 z dn. 14 sierpnia 1919 r.).

Na mocy ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych z dnia 11 kwietnia 1919 r. (Dz. P. № 32 poz. 264) i ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. (Dz. U. Rz. P. № 37 poz. 212) w przedmiocie przywrócenia mocy obowiązującej i częściowej zmiany ustawy z dnia 11 kwietnia 1919 r. o rzeczowych świadczeniach wojennych (Dz. P. 1919 r. № 32 poz. 264), oraz w uzupełnieniu rozporządzenia w sprawie poboru koni z dnia 26 lipca 1919 r. (Monitor Polski № 182 z dnia 14 sierpnia 1919 r.) zarządza się co następuje:

Art. 1. Przewidziany w ustępie 7 art. VIII rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie poboru koni z dnia 26 lipca 1919 r. (Monitor Polski № 182 z dnia 14 sierpnia 1919 r.) termin sześciomiesięczny w przeciągu którego obowiązuje karta pobrania przedłuża się do jednego roku licząc od daty wystawienia karty.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 6 maja 1920 r.

Minister Spraw Wojskowych:

w z. *Sosnkowski*

Minister Spraw Wewnętrznych:

w z. *Dunikowski*

257.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego

w sprawie przewożenia i ekshumacji zwłok.

Na zasadzie art. 2 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19/VII 1919 № 63 Dz. U. poz. 371 oraz art. 24 ustawy z dnia 25/7 1919 w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych lub innych chorób, występujących nagminnie, Dz. U. № 67 poz. 402 w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych zarządza co następuje:

Art. 1. Zwłoki osób zmarłych powinny być pochowane na najbliższym cmentarzu tej parafii lub gminy, gdzie śmierć nastąpiła; na przewiezienie zwłok celem pochowania ich w innym miejscu potrzebne jest pisemne zezwolenie właściwej władzy; jednak może być dokonane tylko w porze chłodnej (pomiędzy 16 października i 15 kwietnia). Gdyby zaszła potrzeba nadzwyczajna przewozu w porze ciepłej, zwłoki winny być specjalnie zabezpieczone (zastrzyknięcie do żył sublimatu, 3 trumny, wapno niegaszone w 2-ej trumnie).

Art. 2. Zezwolenie wydaje Starostwo zgodnie z wnioskiem lekarza powiatowego okręgu, w którego obrebie zwłoki się znajdują.

O udzieleniu pozwolenia należy równocześnie zawiadomić Starostwo gdzie zwłoki mają być pochowane.

Art. 3. Zwłoki osób zmarłych na ostre choroby zakaźne [nie mogą być przewożone przed upływem roku od ich pochowania.

Art. 4. Zwłoki muszą być umieszczone w trumnie metalowej szczelnie zalutowanej w obecności lekarza powiatowego i wstawionej do skrzyni z drzewa twardego, dokładnie zamkniętej i opieczetowanej przez niego.

Lekarz powiatowy może nadto zarządzić w każdym poszczególnym przypadku specjalne środki ostrożności, jak balsamowanie, dezynfekcja zwłok i t. p.

Art. 5. Przewóz zwłok koleją normują specjalne przepisy [kolejowe.

Art. 6. Po przyjeździe zwłok do stacji odbiorczej na cmentarz przeznaczenia, władza administracyjna w osobie delegowanego urzędnika lub funkcjonariusza policji stwierdza na miejscu całość pieczęci, odbiera pozwolenie i przestrzega, aby zwłoki bez otwierania trumien były bezzwłocznie pochowane.

W razie uszkodzenia trumien w drodze, niebezpiecznego ze względów sanitarnych, zwłoki po umieszczeniu ich w całkowitem opakowaniu w szczelnej skrzyni powinny być pochowane na najbliższym cmentarzu od miejsca ujawnienia uszkodzenia.

Art. 7. Pozwolenie na przewiezienie zwłok z obcych państw do Polski udzielają odnośnie polskie konsulaty, a w braku ich polskie legacje po otrzymaniu zgody władzy odnośnej II instancji.

Art. 8. Udzielenie pozwolenia na przewiezienie zwłok zagranicę może nastąpić tylko po uprzednim złożeniu zezwolenia właściwej władzy zagranicznej na dalszy przewóz zwłok od stacji granicznej.]

Art. 9. Celem przewiezienia zwłok już pochowanych władza, wydająca pozwolenie, zarządza ich ekshumację. Ekshumacja ze wskazanego przez osobę zainteresowaną grobu musi się odbyć przy zachowaniu następujących przepisów:

- a) obowiązkowa obecność właściwego lekarza powiatowego;
- b) czynność odbywać się winna w porze chłodnej, o ile można wczesnym rankiem;
- c) uczestniczyć w niej mogą tylko osoby urzędowe i bezpośrednio interesowane;
- d) winny być zastosowane wszelkie potrzebne środki odkażające;
- e) zwłoki winny być wydobyte wraz z trumną, której nie należy otwierać, umieszczone w przygotowanej trumnie [metalowej, zalutowanej, wstawione do skrzyni szczelnej z twardego drzewa zabite i opieczetowane;
- f) dół grobowy winien być zasypany 20 kg. wapna niegaszonego, zrównany z ziemią i nieporuszony w ciągu roku, a piwnica murowana lub katakumba — odkażone formaliną.]

Art. 10. Wydobywanie zwłok dozwolone jest tylko z grobów pojedynczych i rodzinnych, a ze zbiorowych jest bezzwzględnie zakazane. Niewykrycie zwłok poszukiwanych w miejscu wskazanem przez osobę zainteresowaną nie daje prawa do poszukiwania ich w innym grobie bez wyjednania ponownego pozwolenia.

Art. 11. Przekroczenie niniejszych przepisów będzie karane w drodze administracyjnej grzywnami do 1000 mk. lub aresztem do 3 miesięcy (w myśl art. 25 ust. o zwalczaniu chorób zakaźnych z 25 lipca 1919 r. Dz. Ust. 67 poz. 402). Kary te wymierza Starosta. Obie kary mogą być stosowane równocześnie, zwłoki zaś będą pochowane na koszt przewoźnego na najbliższym cmentarzu od miejsca ujawnienia przekroczenia.

Art. 12. Rozporządzenie niniejsze nie narusza przepisów, wydanych w tym przedmiocie przez Min. Spr. Wojsk. (w dn. 3/IV 19 L. D. S. 2414/19 *Dzien. Rozkazów Wojsk.* № 37 z dn. 3/IV 19 i D. S. 7439 *Dz. Roz. Woj.* № 95 z dn. 18/I 19 r. № 3788) w stosunku do zwłok osób wojskowych w obrębie obszarów, zajętych przez grupy operujące oraz etapy.

Art. 13. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia go w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Zdrowia Publicznego:
w z. J. Jaworski

258.

OBWIESZCZENIE

w przedmiocie sprostowania ustawy z dnia 9 marca 1920 r., zmieniającej niektóre postanowienia ustaw o postępowaniu sądowym cywilnem, obowiązujących w b. dzielnicy austriackiej.

Do ustawy z dnia 9 marca 1920 r., zmieniającej niektóre postanowienia ustaw o postępowaniu sądowym cywilnem, obowiązujących w b. dzielnicy austriackiej (*Dz. Ust.* № 24 poz. 144), wkradła się następująca omyłka drukarska, którą należy sprostować:

W art. 3 p. 22 wiersz 5 między słowami: „temu się“ i „sprzeciw“ opuszczone słowo „nie“; ustęp ten winien brzmieć: „temu się nie sprzeciw“.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Sprawiedliwości:

Jan Hebdzyński
